

Oveton Ovi

Pariisin Kevät

Tiedän paikan jota ei ole
Olen raottanut ovetoman oven
Livahtanut kuin varas aidan raosta
Kadonnut pimeään

En tahtoisi selittää
Enkä edes osaisi
Sortuneet rakenteet nousevat pian takaisin
Sitä ennen meidän on mentävä

Haluaisin viedä sinut sinne tänä yönä
Hiljaisina tuijottaisimmme toisiamme
Kunnes aamuinen valo meidät löytäisi
Vaikka mikään ulkopuolella ei muuttuisi
Silti kaikki olisi toisin
Olisi niin loputtomasti toisin
Silti kaikki olisi toisin
Olisi niin loputtomasti toisin

Sinä aamuna kun seisoin reunalla
Tunsin näkyttömät hampaat mun kaulalla
Jonkun lähestyvän selkäni takana

Haluaisin viedä sinut sinne tänä yönä
Hiljaisina tuijottaisimmme toisiamme
Kunnes aamuinen valo meidät löytäisi
Vaikka mikään ulkopuolella ei muuttuisi
Silti kaikki olisi toisin
Olisi niin loputtomasti toisin
Silti kaikki olisi toisin
Olisi niin loputtomasti toisin

Ja ensin aidan raosta näkyy vain
Tyyne maisema
Hampaat välähtävät etsimessä
Olemmeko ystävät pimeässä
Pimeässä